

А. ЩЕРБАТІЙ

foi+request-22397-aa1c54f9@dostup.pravda.com.ua

За результатами опрацювання Вашого запита від 22.06.2017 (копія додається), що надійшов до Секретаріату Кабінету Міністрів із веб-сайту «Доступ до правди», в межах компетенції повідомляємо.

Частиною другою статті 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно із Законом та відповідно до пункту другого § 1 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 18.07.2007 № 950, Кабінет Міністрів є колегіальним органом, який здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації.

Положенням про Міністерство соціальної політики України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів від 17.06.2015 № 423, визначено, що Мінсоцполітики є центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, соціального діалогу, соціального захисту, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики щодо пенсійного забезпечення.

Разом з тим, відповідно до підпункту 2 пункту 1 постанови Кабінету Міністрів від 25.05.2011 № 583 «Питання виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації» в Секретаріаті Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органах виконавчої влади» Секретаріат Кабінету Міністрів не є розпорядником інформації за запитами стосовно інформації інших державних органів України, а також щодо інформації, яка може бути отримана шляхом узагальнення, аналітичної обробки даних або яка потребує створення в інший спосіб.

Ураховуючи викладене, Ваш запит відповідно до частини третьої статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» надіслано до Мінсоцполітики для розгляду та інформування Вас в установленому порядку.

Додаток: на 2 арк.

**Департамент інформації та комунікацій з громадськістю
Секретаріату Кабінету Міністрів України**

Доброго дня!

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5.

Я є дитиною-інвалідом і отримую соціальну допомогу в розмірі 918,40 грн., яка є основним джерелом мого існування. Фактичний прожитковий мінімум для таких дітей, як я, – від 6 до 18 років, в травні 2017 року склав, за розрахунками МСП України, 3 410,27 грн., хоча насправді він занижений принаймні втричі. В його складі витрати на харчування склали 1 933,75 грн. Порівняння наведених цифр показує, що влада забезпечила мене лише харчуванням лише на 14 днів на місяць – і все. Навіть з урахуванням доходів моєї матері-інваліда (які, за законом, не повинні брати участь в таких розрахунках), коштів на харчі все ж не вистачає.

Постановою КМУ від 11.10.16 №780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення» (<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/780-2016-p>) передбачені лише міські та приміські поїздки окремим категоріям населення. Транспортні послуги у вигляді поїздок далекого транспортного сполучення не передбачені нікому ні для жодної мети. Це означає, що при визначенні розмірів мінімальних заробітних плат, пенсій, соціальних допомог, інших легальних доходів держава не закладає коштів на поїздки в межах країни та за її межі а, отже, всупереч ст.ст.43 та 46 Конституції України, не гарантує і не забезпечує ці потреби людини. За даними ООН, станом на 2016 рік 60% населення України живе за межею бідності, яка визначається розміром фактичного прожиткового мінімуму. Якщо оперувати наявними в ООН даними загальної кількості населення України, то ця цифра (60%) сягнула біля 27,5 млн. чол., і в 2017 році вона стрімко зростає. Це означає, що жодна людина з більшості населення країни не забезпечена владою джерелом отримання коштів на покриття власних транспортних витрат. Відтак, влада не забезпечує моїх, як і інших дітей-інвалідів України, потреб в поїздках, що порушує моє та інших дітей-інвалідів право на свободу пересування. Відповідно до законодавства України мені виділена путівка для санаторного оздоровлення, як засіб медичної реабілітації мене як дитини-інваліда. Санаторій розташований в іншій області. Оскільки я є дитиною, я маю право проїзду лише в супроводі дорослого. Це означає, що потреба в коштах для оплати проїзду складає вартість двох поїздок для мене (туди і назад) та чотирьох поїздок для супроводжуючого дорослого (туди і назад в санаторій та туди і назад з санаторію), сумарно за мінімальними цінами від 1 200 до 2 400 грн. В середніх цінах це буде вдвоє дорожче. Усі раніше наявні пільги для проїзду дітей-інвалідів в літній період скасовані нормативно. Це означає, що дитина-інвалід не забезпечена владою джерелами покриття витрат на проїзд її та супроводжуючої особи для санаторно-курортного лікування на морі в літній період, що, в свою чергу, унеможлиблює отримання дитиною-інвалідом такої медичної допомоги навіть при наявності висновку МСЕК про потребу в такому лікуванні, як, наприклад, у мене.

З цієї причини, зокрема, протягом останніх трьох років я не отримувала жодного санаторно-курортного лікування.

Відповідно до ст.ст.8, 10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», прошу надати мені публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. З яких джерел має оплачуватися в Україні проїзд в іншу область для санаторно-курортного лікування людини як складової її права людини на здоров'я? Прошу навести ці джерела.
2. З яких джерел має оплачуватися в Україні проїзд в іншу область для санаторно-курортного лікування особами, що перебувають на повному державному фінансовому утриманні – пенсіонерами, інвалідами тощо, кількість яких щонайменше 12,5 млн. чол.?

2.1. Якщо застосувати аналогію права, а саме національного бюджетного законодавства, то обов'язок таких витрат особою настає лише «в межах отриманого бюджетного фінансування». В такому випадку нормативні та фінансові джерела коштів для покриття витрат на поїздки пенсіонерів в Україні, включаючи інвалідів, відсутні. Так чи ні?

3. З яких джерел має оплачуватися мій проїзд в іншу область разом з супроводжуючою особою для мого санаторно-курортного лікування?

3.1. Хто і в який спосіб має профінансувати мені вказані витрати? Прошу навести порядок такого фінансування та повідомити мені, куди, до кого та в який спосіб я, як і будь-яка інша дитина-інвалід, маю звернутися, щоб отримати потрібні кошти на проїзд.

4. Враховуючи терміновість питання (путівка, як завжди, «горяща»), і те, що невчасне вирішення питання загрожує безпеці мого здоров'я, відповідь та запитану інформацію прошу надати не пізніше 48 годин з дня отримання запиту.

5. Прошу навести вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації КМУ цього мого листа.

6. Прошу надати належно засвідчену факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) цього мого листа з реквізитами його вхідної реєстрації КМУ.

Відповідь та запитану інформацію прошу надати на електронну адресу, з якої отриманий цей лист. Я не даю згоди на використання будь-яких інших моїх контактних даних для мети переписки за цим листом.

З повагою,

Анастасія Щербата

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них

Р/н 984/ел від 22.06.2017
Дир. Секретаріату
26.06.2017

Підпис Совіцького Ю.В.
засвідчую

Заступник директора Департаменту
забезпечення документообігу, контролю
та інформаційних технологій
Секретаріату Кабінету Міністрів України

« 04 » 06 20 17 р.
М. Марчук